

ມະໂນພາບຂອງສາດສະດາກຸ່ງວກັບສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ: ສັດທາ, ຄອບຄົວ, ສິງເຄາະ

ໂດຍ ຈູລີ ບີ ແບັກ

ຫາກຖືກປິດຈາກຕໍາແໜ່ງປະທານສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະສາມັນ

ໃນຊ່ວງລະຍະສອງສາມປີຜ່ານມານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ກ່າວເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ—ເຖິງຈຸດປະສົງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງສະມາຄົມ,¹ ຄຸນຄ່າຂອງປະຫວັດສາດຂອງມັນ,² ເຖິງວຽກງານ ແລະ ການເປັນຫຸ້ນສ່ວນກັບອະທິການ ແລະ ກຸ່ມໂຄຣຄຳຖານະປະໂຫລິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ.³ ເບິ່ງຄືວ່າມັນສຳຄັນຫລາຍໃນຕອນນີ້ທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ມະໂນພາບຂອງສາດສະດາກຸ່ງວກັບສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ.⁴

ດັ່ງທີ່ສາດສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສືບຕໍ່ສອນແອວເດີ ແລະ ມະຫາປະໂລຫິດໃຫ້ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາດສະດາກໍໄດ້ແບ່ງປັນໂມໂນພາບຂອງພວກເພິ່ນສຳລັບເອື້ອຍນ້ອງຂອງສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະນຳອີກ. ຈາກຄຳແນະນຳຂອງພວກເພິ່ນ, ເຮົາເຫັນແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະຄືທີ່ຈະເພີ່ມສັດທາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳສ່ວນຕົວ, ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານເຮືອນ, ແລະ ສະແຫວງຫາ ແລະ ຊ່ອຍເຫລືອຄົນທີ່ຂັດສິນ. *ສັດທາ, ຄອບຄົວ, ສິງເຄາະ*—ສາມຄຳທີ່ແຈ່ມແຈ້ງນີ້ ໄດ້ສະແດງອອກເຖິງມະໂນພາບຂອງສາດສະດາສຳລັບເອື້ອຍນ້ອງໃນສາດສະໜາຈັກ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນຂອງການພື້ນຟູ, ສາດສະດາໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຈຳເປັນສຳລັບເອື້ອຍນ້ອງທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແບ່ງປັນມະໂນພາບແຫ່ງຄວາມຊື່ສັດ, ຈຸດປະສົງຂອງສະຕິ, ຜູ້ເຂົ້າໃຈຄຸນຄ່າ ແລະ ຈຸດປະສົງນິລັນດອນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະຂຶ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ເລືອກເອົາປະທານຄົນທຳອິດໃຫ້ “ຄວບຄຸມສະມາຄົມນີ້, ໃນການດູແລຄົນຍາກຈົນ—ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານອື່ນໆຂອງອົງການນີ້.”⁵ ເພິ່ນໄດ້ຫລິງເຫັນອົງການນີ້ເປັນ “ສະມາຄົມພິເສດ, ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງປວງຂອງໂລກ.”⁶

ທ່ານບຣິກາ ຢັງ, ປະທານຄົນທົດສອງຂອງສາດສະໜາຈັກ, ໄດ້ແນະນຳທີ່ປຶກສາຂອງເພິ່ນ ແລະ ສະພາ ອັກຄະສາວິກສິບສອງ ໃຫ້ຊື່ນຳອະທິການ ເພື່ອ “ປ່ອຍໃຫ້ [ເອື້ອຍນ້ອງ] ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ ຂຶ້ນໃນຫວອດຕ່າງໆ.” ເພິ່ນໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ, “ບາງຄົນອາດຄິດວ່າ ສິ່ງນີ້ເປັນເລື່ອງບໍ່ສຳຄັນ, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.”⁷

ຕໍ່ມາ, ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ກ່າວວ່າ ກົງກັນຂ້າມກັບອົງການອື່ນໆຢູ່ໃນໂລກ, ຊຶ່ງ “ກຸ່ມຜູ້ ຊາຍໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ, ຫລື ກຸ່ມຜູ້ຍິງໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ,” ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະເປັນອົງການທີ່ “ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ, ຖືກອະນຸມັດ, ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າ.”⁸ ປະທານໂຈເຊັບ ຟຽວດິງ ສະມິດ ໄດ້ ບອກເອື້ອຍນ້ອງວ່າ ເຂົາເຈົ້າ “ໄດ້ຮັບອຳນາດ ແລະ ສິດອຳນາດຈາກໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ດີເລີດຫລາຍຢ່າງ.”⁹ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ພວກທ່ານເປັນສະມາຊິກຢູ່ໃນອົງການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ເປັນອົງການທີ່ເປັນ ພາກສ່ວນອັນສຳຄັນຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໄດ້ຖືກອອກແບບ ແລະ ໃຫ້ ດຳເນີນງານໃນທາງທີ່ຈະຊ່ອຍເຫລືອສະມາຊິກທີ່ຊື່ສັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຊີວິດມີລັນດອນໃນອານາຈັກຂອງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາ.”¹⁰

ຂອບເຂດອັນກວ້າງໄກຂອງອິດທິພົນ

ແຕ່ລະປີ, ເອື້ອຍນ້ອງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຍິງໜຸ່ມເປັນຈຳນວນຫລາຍຮ້ອຍຫລາຍພັນຄົນໄດ້ກາຍເປັນພາກສ່ວນ ໃນ “ວົງລ້ອມຂອງເອື້ອຍນ້ອງ” ອັນກວ້າງໄກນີ້.¹¹ ຫລັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າເອື້ອຍນ້ອງຈະອາໄສຢູ່ບ່ອນໃດກໍ ຕາມ ແລະ ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃສກໍຕາມ, ນາງຈະເປັນພາກສ່ວນ ແລະ ມີການພົວພັນໃນສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ.¹² ເພາະຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນຂອງສະມາຄົມ, ຝ່າຍປະທານສູງສຸດຈຶ່ງໄດ້ສະແດງຄວາມປະສົງຂອງພວກເພິ່ນ ໃຫ້ກຸ່ມຍິງໜຸ່ມເລີ່ມຕົ້ນຕຽມຕົວສຳລັບສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະແຕ່ດົນນານກ່ອນຈະເຖິງອາຍຸ 18 ປີ.¹³

ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະບໍ່ແມ່ນໂຄງການ. ມັນເປັນພາກສ່ວນທາງການຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າທີ່ “ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ” ເພື່ອສອນ, ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ດົນໃຈເອື້ອຍ ນ້ອງໃນຈຸດປະສົງຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບສັດທາ, ຄອບຄົວ, ແລະ ສິງເຄາະ. ສະມາຄົມສະຕິສິງເຄາະ ເປັນ ວິທີທາງຂອງຊີວິດສຳລັບສະຕິໄພພິນຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະ ອິດທິພົນຂອງມັນຂະຫຍາຍອອກໄປກວ້າງກວ່າຢູ່ ໃນຫ້ອງຮຽນໃນວັນອາທິດ ຫລື ຕອນສະມາຄົມຊຸມນຸມກັນ. ມັນຕິດຕາມແບບແຜນຂອງສານຸສິດຜູ້ຍິງຜູ້ໄດ້ ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບອົງພຣະເຊຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະ ອັກຄະສາວິກຂອງພຣະອົງໃນສາດສະໜາຈັກໃນສະໄໝ ໂບຮານ.¹⁴ ເຮົາໄດ້ຖືກສິດສອນວ່າ ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບສະຕິທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຸນງາມຄວາມດີເປັນ

ພາກສ່ວນໃນຊີວິດຂອງນາງ ຊຶ່ງສິ່ງເສີມໂດຍສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະ ດັ່ງທີ່ມັນສຳຄັນຕໍ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຈະເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງຄຸນສົມບັດ ຊຶ່ງສິ່ງເສີມໂດຍຖານະປະໂລຫິດ.¹⁵

ຕອນສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະຂຶ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ສອນເອື້ອຍນ້ອງວ່າ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງ “ລິງເຄາະແກ່ຄົນຍາກຈົນ” ແລະ “ຊ່ອຍກູ້ຈິດວິນຍານ.”¹⁶ ໃນໜ້າທີ່ຂອງເຂົາທີ່ຈະ “ກູ້ຈິດວິນຍານ,” ເອື້ອຍນ້ອງໄດ້ຖືກອະນຸມັດໃຫ້ຈັດຕັ້ງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂອບເຂດອັນກວ້າງໄກແຫ່ງຄວາມເປັນອິດທິພົນ. ປະທານສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະຄົນທຳອິດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອໃຫ້ອະທິບາຍພຣະຄຳພີ ແລະ ສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະຍັງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ສຳຄັນນຳອີກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເມື່ອໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ບອກເອື້ອຍນ້ອງວ່າ ອົງການຂອງສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະຈະຕຽມພ້ອມສຳລັບ “ສິດທິພິເສດ, ພອນ ແລະ ຂອງປະທານຂອງຖານະປະໂລຫິດ,”¹⁷ ວຽກງານແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ການກູ້ຈິດວິນຍານແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍການແບ່ງປັນພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານເຜີຍແຜ່. ມັນຮ່ວມດ້ວຍການຮ່ວມເຮັດວຽກງານໃນພຣະວິຫານ ແລະ ການສືບປະຫວັດຄອບຄົວ. ມັນຮ່ວມດ້ວຍການເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຈະກາຍເປັນຄົນກຸ້ມຕົນເອງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ.

ແອວເດິຈອນ ເອ ວິດໂຊ ໄດ້ປະກາດວ່າ ສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະໄດ້ສະເໜີ “ການລິງເຄາະຈາກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ການລິງເຄາະຈາກຄວາມປ່ວຍໂຊ; ການລິງເຄາະຈາກຄວາມລົງໄສ, ການລິງເຄາະຈາກຄວາມບໍ່ມີຄວາມຮູ້—ການລິງເຄາະຈາກທຸກສິ່ງທີ່ກົດກັນເຂົາເຈົ້າຈາກການມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງສະຕີ. ຊ່າງເປັນການມອບໝາຍທີ່ດີເດັ່ນແທ້ໆ!”¹⁸

ປະທານບອຍ ເຄ ແພັກເກີ ໄດ້ປຽບທຽບສະມາຄົມສະຕີລິງເຄາະໃສ່ກັບ “ກຳແພງປົກປ້ອງ.”¹⁹ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະປົກປ້ອງເອື້ອຍນ້ອງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງໄວ ພາຍໃຕ້ການດູແລ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງຄູ່ຢັ້ງມສອນ ແລະ ສະແດງອອກໃນຄວາມເຕັມໃຈຂອງເຮົາທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ເຮັດກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕໍ່ຄົນຂັດສິນ ແລະ ຕໍ່ຜູ້ເປັນທຸກ,” ເຮົາໄດ້ປະສົມກົມກຽວກັບອະທິການໃນການຊ່ອຍເຫລືອໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ.²⁰

ປະທານສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄົມໂບ ໄດ້ກ່າວວ່າ: “ມີເອື້ອຍນ້ອງຫລາຍຄົນຜູ້ຕຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເສື້ອຜ້າທີ່ຂາດສ້ອຍ—ຂາດສ້ອຍທາງວິນຍານ. ເຂົາເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບອາພອນທີ່ສວຍງາມ, ອາພອນທາງວິນຍານ. ... ມັນເປັນສິດທິພິເສດຂອງທ່ານທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມອບອາພອນໃຫ້ເຂົາເຈົ້ານຸ່ງແທນເສື້ອຜ້າທີ່ຂາດສ້ອຍນັ້ນ.”²¹ ປະທານແຮໂຣນ ບີ ລີ ໄດ້ແບ່ງປັນມະໂນພາບນີ້. ເພິ່ນໄດ້

ກ່າວວ່າ: “ທ່ານບໍ່ເຫັນບໍ່ວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ ... ສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະໄປຢັ້ງຢືນຢາມ ບ້ານເຮືອນເຫລົ່ານີ້? ເພາະນອກເໜືອໄປຈາກພຣະອາຈານແລ້ວ, ບໍ່ມີສາດສະໜາຈັກອື່ນໃດອີກທີ່ສາມາດ ມີອິດທິພົນ, ທີ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຫົວໃຈ ແລະ ຊີວິດຂອງຜູ້ຄົນເຫລົ່ານີ້.”²²

ປະທານໂຈເຊັບ ແອັຟ ສະມິດ ໄດ້ເຕືອນເອື້ອຍນ້ອງໃນສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍການກ່າວວ່າ ເພິ່ນບໍ່ຢາກ “ເຫັນເວລາຕອນທີ່ສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະຈະຕິດຕາມ, ຫລື ປະປົນ ແລະ ຫລົງເສັ້ນທາງຂອງຕົນ ໂດຍການໄປປະປົນກັບ ... ອົງການທີ່ກຸ່ມຜູ້ຍິງໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ.” ເພິ່ນໄດ້ຄາດຫວັງ ໃຫ້ເອື້ອຍນ້ອງ “ນຳພາໂລກ ແລະ ... ໂດຍສະເພາະສະຕີຂອງໂລກ, ໃນທຸກສິ່ງທີ່ໜ້າສັນລະເສີນ, ທຸກ ສິ່ງທີ່ເປັນແບບພຣະເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ສົ່ງເສີມ ແລະ ບໍລິສຸດຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ.”²³ ຄຳແນະນຳຂອງເພິ່ນໄດ້ ເນັ້ນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຈຳແນກຕົນຈາກປະເພນີໃດໆ, ຄຳຂວັນ, ຄວາມນິຍົມຊົ່ວຄາວ, ແລະ ແນວທາງ, ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງສະມາຄົມ.

ຜູ້ນຳທີ່ສະແຫວງຫາການເປີດເຜີຍສາມາດເບິ່ງວ່າການປະຊຸມ, ບົດຮຽນ, ແລະ ກິດຈະກຳ, ແລະ ຄວາມ ພະຍາຍາມທຸກເທື່ອຂອງສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະ ບັນລຸຈຸດປະສົງຕາມທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງໄວ້. ຄວາມດີງາມໃນ ສັງຄົມ, ການເປັນເພື່ອນ, ແລະ ຄວາມເປັນໜຶ່ງ ທີ່ເຮົາປາຖະໜາຈະເປັນຜົນອັນຍອດຍ້ຽມຂອງການຮັບ ໃຊ້ນຳກັນຮ່ວມກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວຽກງານຂອງພຣະອົງ.

ການບັນລຸະໂນພາບຂອງສາດສະດາ

ບໍດົນມານີ້ ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງເພິ່ນ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ຟື້ນຟູພຣະກິດຕິຄຸນອັນລົມບູນຄົນມາໃໝ່ ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ວ່າສະມາຄົມສະຕີ ສົງເຄາະເປັນພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງການຟື້ນຟູນັ້ນ.” ໂດຍທີ່ປະສົງຢາກຮັກສາ “ມູນເຊື້ອອັນຮຸ່ງເຫລື້ອມ” ຂອງສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະໄວ້, ບໍດົນມານີ້ ຝ່າຍປະທານສູງຈຶ່ງໄດ້ລະບຸການຈັດພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍປຶ້ມ ເຫລັ້ມໜຶ່ງຊື່ວ່າ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* ຕະຫລອດທົ່ວໂລກ. ຢູ່ໃນປຶ້ມເຫລັ້ມນີ້, ເຮົາສາມາດພົບເຫັນແບບແຜນ ແລະ ຕົວຢ່າງຂອງເອື້ອຍອ້າຍ ນ້ອງເຮັດວຽກງານເປັນທຸ້ນສ່ວນໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ ເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຫລັກທຳ ກ່ຽວກັບວ່າເຮົາເປັນໃຜ, ເຮົາເຊື່ອຖືສິ່ງໃດ, ແລະ ເຮົາຄວນປົກປ້ອງຢ່າງໃດ. ເຮົາໄດ້ຖືກຊຸກຍູ້ໂດຍຝ່າຍ ປະທານສູງສຸດໃຫ້ສຶກສາປຶ້ມທີ່ສຳຄັນນີ້ ແລະ “ປ່ອຍໃຫ້ຕົວຢ່າງເຖິງຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ການ ດົນໃຈຂອງມັນມີອິດທິພົນໃນຊີວິດ [ຂອງເຮົາ].”²⁴

ເມື່ອເອື້ອຍນ້ອງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະ, ແລ້ວມະໂນພາບຂອງສາດສະດາ ຈະບັນລຸຄວາມສຳເລັດໄດ້. ປະທານຄົມໂບໄດ້ກ່າວວ່າ, “ມັນມີອຳນາດຢູ່ໃນອົງການນີ້ [ຂອງສະມາຄົມ ສະຕີສິງເຄາະ] ຊຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເທື່ອ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບ້ານເຮືອນຂອງສີໂອນ ແລະ ສ້າງສາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ແລະ ມັນຈະບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນຈົນກວ່າເອື້ອຍນ້ອງພ້ອມທັງຖານະປະໂລທິດ ຈະເຫັນມະໂນພາບຂອງສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະ”.²⁵ ເພິ່ນໄດ້ທຳນາຍວ່າ “ຄວາມເຕີບໂຕສ່ວນຫລາຍທີ່ ເກີດຂຶ້ນໃນສາດສະໜາຈັກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຈະມາເຖິງເພາະສະຕີທີ່ດີທັງຫລາຍຂອງໂລກ (ຊຶ່ງສ່ວນ ຫລາຍເປັນຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ) ຈະຖືກດຶງດູດເຂົ້າມາຫາສາດສະໜາຈັກເປັນກຸ່ມໃຫຍ່. ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ ໃນລະດັບທີ່ສະຕີຂອງສາດສະໜາຈັກ ... ຈະຖືກພົບເຫັນວ່າແຕກຕ່າງບໍ່ຄືໃຜ—ໃນທາງທີ່ດີ—ຈາກສະຕີ ຄົນອື່ນຢູ່ໃນໂລກ.”²⁶

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ມະໂນພາບຂອງສາດສະດາກ່ຽວກັບສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະ. ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັບປະທານກໍດອນ ບີ ຮິງລີ, “ແນ່ໃຈວ່າ ບໍ່ມີອົງການອື່ນໃດທີ່ສາມາດເທົ່າທຽມກັບສະມາຄົມ ສະຕີສິງເຄາະຂອງສາດສະໜາຈັກນີ້.”²⁷ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາທີ່ຈະລຽງຕົວໃຫ້ຄຽງຄູ່ໄປກັບ ມະໂນພາບຂອງສາດສະດາກ່ຽວກັບສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະ ເມື່ອເຮົາເພີ່ມສັດທາ, ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ, ແລະ ໃຫ້ການສິງເຄາະ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປິດທ້າຍດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຂອງປະທານໂລເຣັນໂຊ ສະໂນ ທີ່ວ່າ: “ອະນາຄົດຂອງສະມາຄົມສະຕີ [ສິງເຄາະ] ມີຄຳສັນຍາຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ເມື່ອສາດສະໜາຈັກນັບມື້ນັບເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ສະມາຄົມສະຕີສິງ ເຄາະຈະເປັນປະໂຫຍດຫລາຍກວ່າເກົ່າ, ແລະ ມັນຈະມີປະສິດທິພາບໃນທາງດີ ຫລາຍກວ່າທີ່ຜ່ານມາ.”²⁸ ຕໍ່ເອື້ອຍນ້ອງຜູ້ຊ່ອຍຂະຫຍາຍອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮ່ວມເຮັດວຽກງານ ເຫລົ່ານີ້, ທ່ານກໍໄດ້ຮ່ວມຢູ່ໃນການສະຫລອງວຽກງານ ແລະ ໃນຄວາມສູງສິ່ງ ແລະ ໃນລັດສະໝີພາບ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ລູກທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ.”²⁹ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານໃນມະໂນ ພາບນີ້ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ Julie B. Beck, “Fulfilling the Purpose of Relief Society,” *Liahona* and *Ensign*, Nov. 2008, 108–11.
2. ເບິ່ງ Julie B. Beck, BYU Women’s Conference address (Apr. 29, 2011), http://ce.byu.edu/cw/womensconference/archive/2011/pdf/JulieB_openingS.pdf; “What

I Hope My Granddaughters (and Grandsons) Will Understand about Relief Society,” *Liahona* and *Ensign*, Nov. 2011, 109–13; “Relief Society: A Sacred Work,” *Liahona* and *Ensign*, Nov. 2009, 110–14.

3. ເບິ່ງ Julie B. Beck, “Why We Are Organized into Quorums and Relief Societies” (Brigham Young University devotional address, Jan. 17, 2012), speeches.byu.edu.

4. ຂ່າວສານນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນການທົບທວນອັນກວ້າງຂວາງເຖິງການທຳນາຍທັງປວງກ່ຽວກັບສະມາຄົມສະຕີສິງເຄາະ. ມັນເປັນພຽງຕົວຢ່າງເຖິງມະໂນພາບ ແລະ ການຊີ້ນຳຂອງພວກເພິ່ນ. ປຶ້ມຊື່ວ່າ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, ຂ່າວສານຈາກກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າງສີອື່ນໆຂອງສາດສະໜາຈັກບັນຈຸຄຳສອນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

5. Joseph Smith, in *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 13.

6. Joseph Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 15.

7. Brigham Young, in *Daughters in My Kingdom*, 41.

8. Joseph F. Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 65–66.

9. Joseph Fielding Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 142.

10. Joseph Fielding Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 97.

11. Boyd K. Packer, in *Daughters in My Kingdom*, 85.

12. ເບິ່ງ Boyd K. Packer, “The Circle of Sisters,” *Ensign*, Nov. 1980, 110.

13. ເບິ່ງ ຈົດໝາຍຈາກຝ່າຍປະທານສູງສຸດ ລົງວັນທີ 19 ເດືອນມີນາ, 2003, ແລະ ວັນທີ 23 ເດືອນ ກຸມພາ, 2007.

14. ເບິ່ງ *Daughters in My Kingdom*, 3–6.

15. Boyd K. Packer, in *Daughters in My Kingdom*, 16.

16. Joseph Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 17.

17. Joseph Smith, in *History of the Church*, 4:602.

18. John A. Widtsoe, in *Daughters in My Kingdom*, 25.

19. Boyd K. Packer, *Ensign*, Nov. 1980, 110.

20. Joseph Fielding Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 142.

21. Spencer W. Kimball, in *Daughters in My Kingdom*, 117.

22. Harold B. Lee, “The Place of Relief Society in the Welfare Plan,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1946, 842.

23. Joseph F. Smith, in *Daughters in My Kingdom*, 66.

24. The First Presidency, in *Daughters in My Kingdom*, ix.
25. Spencer W. Kimball, in *Daughters in My Kingdom*, 142.
26. Spencer W. Kimball, in *Daughters in My Kingdom*, 95.
27. Gordon B. Hinckley, in *Daughters in My Kingdom*, 160.
28. Lorenzo Snow, in *Daughters in My Kingdom*, 19.
29. Lorenzo Snow, in *Daughters in My Kingdom*, 7.